

Uit de benoeming van Evelien van Roemburg in de Adviesraad Migratie blijkt dat de PVV niet goed is in machtspolitiek

Posted on 1 mei 2025 by Wouter Roorda

‘Niet de mensen die stemmen bepalen een verkiezing. Maar de mensen die de stemmen tellen.’ Jozef Stalin wist bureaucratische controle op waarde te schatten. Machtspolitiek die men op links uitstekend beheerst. Nu is Nederland niet te vergelijken met de Sovjet-Unie, maar ook hier slaagt links ondanks tegenvallende stembusuitslagen er nog steeds uitstekend in om hun mensen op invloedrijke posities benoemd te krijgen.

Zo werd vorige week [bekend](#) dat Evelien van Roemburg secretaris-directeur wordt van de Adviesraad Migratie. Van Roemburg was in het verleden raadslid voor GroenLinks in Amsterdam, stond in 2023 op nummer 35 op de lijst voor de Tweede Kamerverkiezingen van GL-PvdA en is nu directeur van het EU-kantoor van Oxfam Novib in Brussel. Het is de zoveelste benoeming die illustreert dat het huidige

kabinet (in meerderheid) dit element van machtspolitiek niet beheerst. Dat bleek al uit bijvoorbeeld de herbenoeming van Wopke Hoekstra tot Eurocommissaris en van John Leerdam tot directeur van het Slavernijmuseum.

Geen moeite met subsidie van 'extreemrechts' kabinet

Zou in het hypothetische geval van 'het meest linkse kabinet ooit' een PVV'er worden benoemd op een dergelijke post? De vraag stellen is deze beantwoorden. Er is nog nooit iemand gelieerd aan de PVV benoemd op een hoge ambtelijke of politieke functie. Wat ook de naïviteit van het huidige kabinet op dit terrein illustreert.

Zie ook het misbaar van de linkse partijen bij de verkiezing van Martin Bosma tot Kamervoorzitter. In dat licht is het overigens ook niet erg consequent om een benoeming te accepteren van een kabinet dat door GL-PvdA als '[extreemrechts](#)' wordt gezien. Die moeite heeft ook Oxfam Novib niet als het gaat om het jaarlijks incasseren van 60 miljoen euro aan overheidssubsidie.

De dominantie van links in bijvoorbeeld de gemeente Amsterdam heeft voor een politieke monocultuur gezorgd bij elke organisatie of orgaan dat verbonden is aan die gemeente. Niet alleen wordt er na elke gemeenteraadsverkiezing opgeroepen tot het vormen van een zo links mogelijk College van B&W, dat verlinksen geldt ook voor alles waar de gemeente een vinger in de pap heeft.

Van Roemburg is momenteel verbonden aan Oxfam Novib, een organisatie die zich sinds het aantreden op allerlei manieren verzet tegen het kabinetsbeleid. Die [zegt](#) dat het kabinet met de voorgenomen asielwetgeving de rechtsstaat onder druk zet en dat de asielcrisis niet bestaat. Van Roemburg zelf [vindt](#) dat migratie niet het probleem is en dat het narratief moet worden omgebogen. Zij beticht het kabinet van een 'bijna zwakzinnig beeld van de wereld'.

Weinig kritisch over migratie

Als secretaris-directeur is zij niet alleen verantwoordelijk voor het opstellen van het jaarlijkse werkprogramma maar praat ze ook mee over de inhoud van de adviezen, die veel media-aandacht krijgen en doorwegen in politiek en ambtenarij. Bovendien

is zij verantwoordelijk voor wie er aangenomen wordt voor de ambtelijke staf die de adviezen schrijft. In mijn twintig jaar werkervaring op verschillende ministeries heb ik daar fraaie voorbeelden van gezien, die er op neerkomen dat links alleen links vertrouwt. Wat dus doorwerkt in wie welke baan krijgt, waarbij kwalificaties minder belangrijk zijn.

Het element van de juiste politieke kleur heeft zonder twijfel ook hier meegespeeld. Voorzitter van de Adviesraad Migratie is Monique Kremer, hoogleraar Actief Burgerschap bij de afdeling Sociologie van de Universiteit van Amsterdam. Dezelfde universiteit waar Van Roemburg academisch directeur is van het [winterprogramma Migratie](#). Dat kent een weinig kritische houding ten opzichte van immigratie en ziet immigranten en asielzoekers vooral als slachtoffers.

Geringe wetenschappelijke staat van dienst

Niet alleen werken Kremer en Van Roemburg bij dezelfde universiteit maar ook bij dezelfde afdeling Sociologie. Ook Kremer huldigt uitgesproken linkse standpunten. Wie haar publicatielijst bekijkt verbaast zich erover hoe iemand met zo'n geringe wetenschappelijke staat van dienst hoogleraar kan worden en voorzitter van een belangrijk overheidsorgaan. In de afgelopen vijf jaar produceerde zij slechts één publicatie.

Kremer heeft dus met Van Roemburg niet alleen een bekende maar ook een geestverwant binnengehaald. Maar moet een adviesraad over migratie dan niet de verschillende perspectieven op dat onderwerp weerspiegelen en plaats inruimen voor mensen die juist een ander standpunt innemen, als tegenwicht tegen een rechts kabinet?

Werk van Jan van de Beek wordt genegeerd

In de Adviesraad Migratie is die diversiteit juist afwezig. Dat blijkt niet alleen als wordt gekeken naar de [achtergrond](#) van de leden, maar ook uit de [publicaties](#) van de afgelopen jaren. Zo put de adviesraad zich uit in voorstellen om asielimmigratie zoveel mogelijk te faciliteren, zoals in het rapport [Asielopvang uit de crisis](#) (2022).

De adviesraad is uiterst [kritisch](#) over de plannen van het kabinet om asielimmigratie te beperken. Ze heeft nooit een voorstel gedaan voor mogelijkheden om dat überhaupt te doen. Het werk van iemand als Jan van de Beek, die de kosten

verbonden aan het ruimhartige Nederlandse asiel- en immigratiebeleid van de afgelopen decennia kwantificeerde, wordt genegeerd. Terwijl de benadering van Van de Beek juist zou kunnen helpen ideologisch geïnspireerd [wensdenken](#) te voorkomen.

Waarom kiest Faber adviseurs die tegen haar beleid zijn?

In dit licht is niet alleen de benoeming van Van Roemburg met instemming van minister Faber (PVV) nogal vreemd. Dat betreft ook die van Paul de Beer als lid per 1 september 2024. De Beer komt eveneens uit GL-PvdA-kringen. Dat laatste geldt ook voor de hoogste ambtenaar belast met migratie, directeur-generaal [Annet Bertram](#). Recent werd zij tevens benoemd tot secretaris-generaal Asiel en Migratie. Waarom kiest Faber als haar adviseurs mensen die 'het strengste asielbeleid ooit' helemaal niet zien zitten?

Faber had deze gelegenheden kunnen aangrijpen om mensen in de adviesraad te benoemen die eens de mogelijkheden van het beperken van asielimmigratie in kaart brengen. Of aandacht vragen voor de belastbaarheid van de verzorgingsstaat door de aanhoudende immigratie. Kandidaten te over, zoals de eerdergenoemde Jan van de Beek of iemand als Ruud Koopmans.

Van Roemburg herhaalt juist op de website van de Algemene Bestuursdienst de vaak in linkse kringen aangehaalde uitspraak 'Migratie is van alle tijden – we migreren voor werk, voor de liefde, voor een veilige plek.' Daarmee miskent ze het door de opkomst van de verzorgingsstaat veranderde karakter van immigratie.

In deze samenstelling is de Adviesraad Migratie van weinig nut en zal de achterhaalde standpunten van de afgelopen jaren blijven herhalen. Trump en zijn Department of Government Efficiency zouden hier wel raad mee weten. Faber koos er echter voor de strijd aan te gaan over lintjes voor vijf vrijwilligers van het COA.

Ambtenaren hadden Faber moeten waarschuwen

Het is nogal potsierlijk als dan door de PVV Kamervragen worden gesteld, waarbij vraag 3 luidt 'Door wie is Evelien van Roemburg aangesteld als secretaris-directeur van de Adviesraad Migratie?' Dat is dus normaal gesproken met instemming van

minister Faber. Een ambtenaar of politiek assistent die zijn werk goed doet, had Faber daarop moeten wijzen. De topambtenaren op haar departement hadden dat zeker moeten doen, aangezien een benoeming op een dergelijke functie niet zonder hun medeweten tot stand komt. Zij moeten de risico's van een dergelijke benoeming inschatten én de consequenties voor het functioneren van de toch al zo politiek eenzijdig samengestelde Adviesraad Migratie.

In de slotzin van het persbericht zegt de Algemene Bestuursdienst (DGABD), die verantwoordelijk is voor de werving en selectie van topambtenaren: 'DGABD heeft de werving verricht voor deze benoeming en de Adviesraad Migratie ondersteund bij de selectie. De vacature is zoals gebruikelijk breed open gesteld, zodat iedereen kon solliciteren.' Om Stalin te parafraseren: 'Niet de mensen die solliciteren bepalen wie een vacature vervult. Maar de mensen die de kandidaat selecteren.'

[Wouter Roorda](#) is econoom, investeerder, schrijver en columnist. Samen met [Oswin Schneeweisz](#) schreef hij '**Nederwolf - de terugkeer van een gevreesde landgenoot**'. Het boek is verschenen bij Uitgeverij Blauwburgwal, kost € 22,50 en is **overal te koop en te bestellen**, bijvoorbeeld in de [winkel van Wynia's Week](#).

Wynia's Week verschijnt drie keer per week, **156 keer per jaar**, met even onafhankelijke als broodnodige artikelen en columns, video's en podcasts. U maakt dat samen met de andere donateurs mogelijk. Doet u weer mee? Kijk [HIER](#). Hartelijk dank!